

رسالة

كشف الاستار

عن

قباحة القمار

تأليف

حضرت حجة الاسلام آية الله

آقا سيد حسين آقا عرب باغی

دامت برکاته

رساله شریفه

کشف الاستار عن قباحة القمار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة على محمد وآله الطاهرين

و در وخامت قمار چند فصل است

فصل اول در حرمت کسب با انواع قمار

و در کافی و تهذیب و استبصار بسند خودشان از جابر روایت کرده اند که امام محمد باقر (ع) فرمود که زمانیکه خداوند این آیه بر رسول الله صلی الله علیه و آله فرستاد انما الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس من اهل الشيطان فاجتنبوه .

عرض کردند یا رسول الله میسر کدام است؟ فرمود هر چه با آن قمار میشود و برد و باخت مینمایند حتی کعب و جوز

عرض نمودند انصاب چیست؟ فرمود آنچه بر خدایان و بتهای خودشان ذبح میکنند .

گفتند از لام چه بوده؟ فرمود قدحهای آنها که با آن قدح ها حیوانات را بعد از ذبح کردن قسمت مینمودند که (آن يك برد و باخت مخصوص است و در احادیث بیان شده).

و در کافی از ابن عیسی روایت نموده که از امام جعفر صادق (ع)

سؤال کردم از این آیه ولا تاكلاوا اموالکم بینکم بالباطل؟

فرموده بودند جماعت قریش که قمار و برد و باخت می نمودند بر اهل و مال و عیال خودشان، یعنی اهل خود را مثل مال خود می باختند، پس خداوند آنها را با این آیه نهی فرمود .

و مثل این حدیث را شیخ عیاشی از محمد بن علی از آن حضرت روایت کرده .

و نیز او در تفسیر این آیه از ابن سالم روایت کرده که امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که مراد از باطل در این آیه قمار و برد و باخت است .

و نیز احمد بن محمد در کتاب نوادر از آن حضرت در این آیه روایت کرده که فرمود ، مراد از این قمار است

پس در این دو آیه صحابه و اهل لسان عرب مراد را از میسر و انصاب و ازلام و باطل ندانستند ، و از رسول الله و از امام اهل بیت سؤال کردند ، پس معلوم شد که مراد خداوند را آنحضرات میدانند فقط ، و اهل لسان این قدر میدانند که میسر و انصاب و ازلام و باطل حرام است و اما از آنها مراد چیست ؟ پس علم آن در نزد راسخون در علم است و هکذا صلوة و صوم و زکوة و خمس و حج و جهاد و ربا و غنا و قمار و چنانکه وجوب صلوة و سائر عبادات از قرآن معلوم شده ، ولیکن مراد از آنها معلوم نیست ، همچنین حرمت ربا و غنا و قمار و خمر واضح است ، و اما مراد از آنها چه بوده ، پس علم و بیان آنها در نزد اهل بیت رسول الله (ص) است و بس زیرا که آنحضرات راسخون در علمند .

و در کافی و فقیه از سکونی روایت کرده اند که امام جعفر صادق (ع) همیشه نهی میفرمود از آن جو زی که اطفال از قمار میآوردند ، و از خوردن آن و فرمود که آن سحت است .

و این را در تهذیب نیز نقل کرده .

و در کافی و تهذیب از ابن عمار روایت کرده اند که بآن حضرت گفتم که اطفال با جوز و تخم مرغ برد و باخت می نمایند ؟ فرمود نخوری

از آنها که حرام است .

و در کافی از و شاروایت کرده که از امام موسی کاظم شنیدم که می فرمود که مراد از میسر در آیه مطلق بردو باخت است .
و این حدیث را شیخ عیاشی در تفسیر آیه از امام رضا علیه السلام روایت کرده :

و نیز در تفسیر خود از آن حضرت روایت کرده که می فرمود شطرنج و نرد و اربعة عشر و هر چه بردو باخت شود با آن پس آن میسر است .
و نیز در تفسیر خود از یاسر خادم روایت کرده که از آن حضرت سؤال نمودم از آیه میسر ؟

فرمود که نقل اخذ کردن است از هر چیزی ، و مراد از نقل آنچه است که از نماز کنندگان اخذ شود از درهم دینار و شام و نهار ، مثل اینکه اگر تو این سنگ را برداری بتو يك نهار میدهم یا بعکس ،

و در کتاب مستدرک الوسائل از فقه الرضا روایت کرده که آن حضرت فرمود بدان که خداوند بر تو رحمت نماید ، که خداوند ندهی فرموده از جمیع انواع قمار و امر کرده جمیع بندگان خود را بر اجتناب و دوری نمودن از آنها و نامیده آنها را رجس و پلید و فرموده : رجس من عمل الشيطان فاجتنبه

و قمار مثل بازی کردن با شطرنج و نرد و غیره از اینها و بازی کردن با نرد بدتر است از شطرنج (تا آخر حدیث)

و شیخ صدوق در کتاب مقنع فرموده که ، پرهیز بکن از نرد زیرا که امام جعفر صادق نهی فرموده از آن و مثل کسیکه بازی میکند با نرد مثل آن کسی است که گوشت خوک را میخورد و مثل مردیکه بازی میکند با نرد بدون برد و باخت مثل آن کسی است که دست خود را بگوشت خوک

و بخون آن میگذارد، و دوری بکن از جمیع برد و باخت و از بازی کردن با انگشتر و اربعة عشر زیرا که امام محمد باقر علیه السلام و امام جعفر صادق و پدران ایشان منع کرده اند از جمیع آنها.

و در تفسیر عیاشی از ابن عنبسه روایت کرده که نوشت بامام علی النقی (ع) که خبر بده از فرمایش خداوند.

يسئلوك عن الخمر والميسر (تا آخر) و منفعت چه بوده در آنها فدایت شوم؟! :

در جواب نوشت هر چه با آن برده باخت شود پس آن میسر است (تا آخر حدیث)

و شیخ ابوالفتوح در تفسیر خود از رسول الله روایت کرده که فرمود دور شوید از کعبتین مرسومتین و آنها از قمارهای عجم و مراد از آنها شطرنج و نرد شوم است.

فصل دوم در حرمت بازی کردن با شطرنج چه برد و باخت باشد یا نباشد

و در کافی و فقیه از شحام روایت کرده اند که سؤال کردم از امام جعفر صادق (ع) از این آیه فاجتنبوا الرجس من الاوثان و اجتنبوا قول الزور.

فرمود مراد از رجس من الاوثان شطرنج است، و قول الزور غنا کردن است.

و این حدیث را در کافی بسند دیگر نیز روایت نموده و نیز در آن از ابن حکم از کسی روایت کرده که آن حضرت

فرمود که در هر شب ماه رمضان از برای خداوند آزاد شدگان است از دوزخ مگر کسیکه از مسکرات بخورد، و یا با مؤمن دشمنی نماید و یا صاحب شاهین باشد.

گفت کدام است صاحب شاهین؟ فرمود شطرنج است، و اینرا با سند دیگر روایت نموده.

و نیز از زراعه روایت کرده که او سؤال نمود از آن حضرت از بازی کردن با شطرنج و از بازی شیب که بر آن بازی امیر میگویند و از بازی سه گانه؟

فرمود زمانیکه خداوند تمیز داد در میان حق و باطل، آیا اینها با کدامیکی خواهد بود؟ عرض کردم با باطل، فرمود پس خیری نیست در آنها.

و نیز در کافی از مسنده روایت کرده که سؤال کردند از آنحضرت از شطرنج.

فرمود ترك بکنید مجوسیه را بر اهل آن، خداوند لعنت کند بر آن.

و نیز در آن از محمد بن علی علیه السلام از امام رضا روایت کرده که کسی بحضور حضرت امام محمد باقر علیه السلام آمد و گفت چه میگوئی دژ شطرنج که با آن بازی میکنند؟

فرمود که خیر داد بمن پدرم از پدرش از امیر المؤمنین علیه السلام که رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود که هر که نطق کند و نطق او بغیر از یاد خدا باشد، اولفو گو میشود، و هر که ساکت شود، و سکوت او بدون یاد آوردن خداوند باشد. ساهیشود، پس آنکس برخواست و رفت.

و نیز از سکونی روایت کرده از آن حضرت که نهی فرمود هر سول

الله از بازی کردن با شطرنج و نرد .

و در معانی الاخبار از ابی الربیع روایت نموده که از آنحضرت سؤال کردند از شطرنج و نرد؟ فرمود که نزدیک نشوی بر آنها (تا آخر) و در خصال و قرب الاسناد از ابن مختار روایت کرده که سؤال کردم از آن حضرت از بازی کردن با شطرنج .

فرمود که بدستیکه مؤمن البته مشغول است از بازی کردن با اینها .

و در تفسیر قمی از ابی جارود روایت نموده از امام محمد باقر (ع) در این آیه انما الخمر والمیسر (تا آخر آیه) ؛

فرمود اما خمر پس هر مست کننده از شرابها (تا اینکه فرمود) و اما میسر پس نرد و شطرنج و هر چه برد و باخت شود با آن ، و اما انصاب پس بتها است که بر آنها عبادت میکردند مشرکان . و اما ازلام پس آنها قدح ها است که با آنها قسمت میکردند بخداوند شریک قرار دهندگان از عربها در زمان جاهلیت و بیع و شراء و نفع بردن بچیزی از اینها حرام است از جانب خداوند ، و اینها رجس و از عمل شیطان است و خداوند خمر و میسر را قرین اوئان و بتها قرار داده .

و در تفسیر عیاشی از یعقوب روایت کرده که از امام جعفر صادق علیه السلام سؤال کردم از بازی با شطرنج ، فرمود شطرنج از جمله باطل است و از ابن جنذب روایت نموده که آن حضرت فرمود که شطرنج و نرد میسر است ، و مثل اینرا جعفری از امام محمد باقر روایت کرده و در مستدوک از کتاب دعائم الاسلام نقل نموده که از امام جعفر صادق (ع) سؤال کردند از آیه فاجتنبوا الرجس من الاوثان و اجتنبوا قول الزور فرمود رجس من الاوثان شطرنج و قول الزور غناء است .

و در مستدرک از زید نرسی روایت کرده که آن حضرت فرمود، اما شطرنج پس خداوند در آن فرموده فاجتنبوا الرجس من الاوثان و مثل اینرا صدوق در مقنع روایت کرده .

و در غوالی اللثالی و جامع الاخبار از ابن مسعود روایت کرده اند که رسول الله عبور کرد بر قومیکه شطرنج بازی میکردند، فرموده ائذنه التمانیل التي انتم لها عاكفون .

و اینرا ابو الفتوح رازی از امیر المؤمنین روایت کرده (تا آخر) و از راوندی در لب اللباب روایت کرده که رسول الله فرمود ملعون است کسیکه با شطرنج بازی بکند .

فصل سیم در حرمت بازی گردن با ترد و سائر

انواع قمار

و در کافی از ابن خلاد روایت نموده که امام موسی کاظم فرمود که نرد و شطرنج و اربعة عشر مثل یکدیگر است ، و جمیع آنچه برد و باخت میشود با آن پس آنها میسر است .

و در آن از ابوبصیر روایت کرده از امام جعفر صادق (ع) که امیر المؤمنین فرمود که نرد و شطرنج میسر بوده .

و از فضیل روایت کرده که از امام محمد باقر سؤال کردم از این اشیا یکی که مردمان با آنها بازی میکنند و از نرد و شطرنج تا رسیدم برسد و فرمود زمانیکه خداوند در میان حق و باطل تمیز داد پس اینها با کدام یکی خواهد بود ؟ گفتم با باطل : فرمود باطل را چه میکنی و در آن از جناب از کسی از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود شطرنج و نرد میسر است .

و در آن از عبدالمک روایت کرده که با برادرم ادریس در حضور آن حضرت بودیم او گفت فدایت شوم میسر چیست؟! فرمود شطرنج است گفتم مردمان میگویند که آن نرد است؟ فرمود نرد نیز بوده! و در فقیه از ابن زید شهید از آن حضرت از پدران خود روایت کرده که رسول الله ص در حدیث مناهی نهی فرموده از بازی نمودن بانرد و شطرنج و کوبه و عرطبه و آن طنبور و عود است، و نهی فرموده از خرید و فروش نرد.

و در کتاب مقنع گفته که پرهیز بکن از نرد زیرا که امام جعفر صادق (ع) از آن نهی کرده.

و در مستدرک از دعائم الاسلام روایت کرده که رسول الله (ص) فرمود هر که بازی کند با نرد، آنکس بخداوند معصیت کرده، و فرمود دوری نمائید از کعبتین مرسومتین که اینها از قمار بازی عجم است و از فقه الرضا روایت کرده که فرمود بازی کننده بانرد مثل خورنده گوشت خوک است، و مثل کسیکه بازی میکند با نرد، و لکن برد و باخت نمیکند مثل آن کسی است که دست خود را بگوشت و خون خوک می گذارد، و مثل کسیکه بازی میکند بچیزی از این اشیاء مثل آنکس است که با دست خود مس کند فرج حرامرا، و دوری بکنید از بازی کردن با انگشتر، و با اربعة عشر و از هر قمار حتی بازی کردن اطفال با جوزو بادام و کعاب.

و در تفسیر عیاشی از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که نرد و شطرنج از قمار است.

و در غوالی اللثالی روایت کرده که رسول الله (ص) فرمود که بازی کردن با نرد مثل آن کسی است که دست خود را بگوشت و خون خوک

آلوده نماید .

و در آن کتاب و تفسیر ابوالفتوح از آن حضرت روایت کرده اند که فرمود ، برد و باخت نمودن بانرد مثل کسی است که دست خود را بگوشه و خون خوك آلوده کند .

و نیز در آنها از آن حضرت روایت کرده اند که هر که بازی کند با نرد پس او بخداوند و برسول الله (ص) معصیت کرده .

فصل چهارم در حرمت حاضر شدن در نزد بازیکننده

شطرنج و غیر از آن از اسباب قمار

و در کافی از ابن عیسی روایت کرده که کسی از بصره بحضور امام موسی کاظم آمد ، گفت من در نزد قومی می‌شوم که آنها شطرنج بازی می‌کنند ، و من با آنها بازی نمی‌کنم ، ولکن نظر می‌کنم؟! فرمود تو کجا و مجلسی که خداوند بر اهل آن نظر رحمت نکند!!!

و در آن از سلیمان روایت کرده که امام رضا فرمود که مطلع شونده بر شطرنج مثل مطلع شونده بر آتش دوزخ است .

و نیز از ابن رئاب روایت نموده که بحضور امام جعفر صادق (ع) عرض کرد فدایت شوم چه می‌فرمائید در شطرنج؟ فرمود دست زدن بر آن مثل دست زدن است بگوشه خوك!!

گفتم چه لازم است بر کسی که دست بزند بگوشه خوك؟ فرمود دست خود را می‌شوید .

و در کتاب سرائر از کتاب بز نطی از ابو بصیر روایت کرده که امام جعفر صادق (ع) فرمود خرید و فروش شطرنج حرام است و ثمن آن سحت

است ، و نگاه داشتن آن کفر بوده ، و بازی کردن با آن شرك است ، و سلام نمودن بر بازی کنندگان آن معصیت و گناه کبیره هلاك کننده بوده ، و دست آلودن بر آن ، مثل دست آلودن است بگوشت خوك ، و نماز نیست برای او تا اینکه دست خود را بشویند ، و نظر کردن بر آن مثل نظر نمودن است بفرج مادرش و بازی کننده با آن و نظر نماینده بر آن در آن حال در گناه مساوی است ، و هر که بنشیند بر بازی کردن با آن پس جای خود را از دوزخ اخذ نموده ، و عیش او حسرت خواهد بود در روز قیامت ، و دور باشد از هم مجلس شدن با بازیگر شطرنج و دوری نماید از مقرور شونده بر آن پس مجلس آنها از آن مجالس است که اهل آن بر سخط و غضب خداوند واقع شده اند ، و منتظر ورود آن بوده اند در هر ساعت پس عمل بکند بر آنها .

و در مستدرک از تفسیر ابوالفتوح و جامع الاخبار روایت نموده که رسول الله (ص) فرموده ، ملعون بوده آن کسیکه با شطرنج بازی بکند و نظر کننده بر آن مثل خورنده گوشت خوك است .
و در حدیث دیگر نظر کردن بر آن مثل نظر کردن است بر فرج مادرش .

و در فقه الرضا فرموده ، اما شطرنج پس نگاه داری آن کفر بوده ، بخداوند عظیم ، و بازی نمودن با آن شرك است و دست آلودن بر آن گناه کبیره هلاك کننده است ، و سلام کردن بر بازیگر آن کفر است ، و دست زدن بر آن مثل نظر کردن است بفرج مادرش .

و در غوالی اللئالی روایت کرده که امام جعفر صادق (ع) فرمود که بازی کردن با شطرنج شرك و سلام نمودن بر بازیگر معصیت است .

فصل پنجم در جزای معصیت و غضب خداوند

است در قمار و غیره

و در کافی از امام موسی کاظم (ع) روایت کرده که فرموده حق است بخداوند که در خانه معصیت نشود، مگر اینکه آن خراب شود و آفتاب آنرا پاک کند.

و نیز در آن از جعفری روایت کرده که امام رضا ۴ فرمود که خداوند وحی فرمود بیکنفر از پیغمبران خودش که زمانیکه بر من اطاعت میکنند من راضی میشوم و زمانیکه بمن معصیت می نمایند غضب میکنم و زمانیکه غضب کردم لعنت مینمایم، ولعنت من بر آسمان هفتم می رسد.

و در آن از ابن صهیب روایت کرده که امام جعفر صادق ۴ فرمود که خداوند فرموده که زمانی که مرا کسی شناخت و معصیت کرد مسلط میکنم بر او کسی را که مرا نشاسد.

و در فقیه روایت کرده که رسول الله (ص) فرمود که خداوند فرموده که هر که بر من اطاعت نماید او را بغیر از خودم واگذار نمیکنم، و هر که بمن معصیت نماید او را بر سر خودش وامیگذارم، و بعد از آن بلك ندارم که او در کدام وادی هلاک شد.

و در کافی از ابن حمران روایت کرده که امام محمد باقر فرمود که جنت در صبر کردن در مکاره است که بر نفس مکروه بوده و کسیکه صبر کند بر مکاره دنیا داخل جنت میشود، و دوزخ در لذت و شهوت نفس است و کسی که عطا بکند بر نفس خود لذت و شهوت آن را وارد دوزخ خواهد شد.

و در آن از بقیاق روایت کرده که امام جعفر صادق ع فرمود که امیر المؤمنین فرموده که ترك کردن معصیت آسان تر است از طلب توبه، و بسا شهوت يك ساعت باعث حزن طولانی میشود و مرگ قبیح کرده دنیا را، و نگذارده بر صاحب عقل شادی و سرور را.

و در فقیه از سکونی از امام جعفر صادق ع از پدرانش از امیر المؤمنین روایت کرده که رسول الله ص فرموده، خوشا بحال کسی که ترك بکند لذت و شهوت حاضر شده را، از برای وعده شده که ندیده آن را.
و در کافی از زیاد روایت کرده که امام جعفر صادق ع فرموده که روزی رسول الله ص وارد شد بزمین بدون آب و علف و بر اصحاب خودش فرمود که هر کس چیزی از هیزم بیاورد، گفتند ما در زمینی بوده ایم که در آن هیزم نیست!!

فرمود هر کس بر هر چه قدرت دارد بیاورد، پس آوردند و در مقابل آن حضرت ریختند بالای همدیگر، آن حضرت فرمود همچنین جمع میشود گناهان و فرمود دوری بکنید از گناهان کوچک زیرا که از برای هر چیزی طالب است، آگاه باشید بدرستی که طلب کننده آن گناهان آنها را می نویسد و آن حضرت فرموده و نکتب ما قدموا و آثارهم و کل شیئی احصیناه فی امام مبین.

و از ابو بصیر روایت کرده که امام محمد باقر فرموده که دوری بکنید از گناهان کوچک زیرا که از برای آنها طلب کننده است، و یکی از شما میگوید گناه میکند و استغفار می نماید و خداوند می فرماید سنکتب ما قدموا و آثارهم (تا آخر) و نیز فرموده ازها ان تک مقال حبة من خر هل فتکن فی صخرة او فی السموات او فی الارض یا ت بها الله (تا آخر).

و در کتبی الفواید روایت کرده از امامان اهل بیت که رسول الله ص فرمود که خداوند مخفی کرده سه چیز را در سه چیز :
 مخفی کرد رضای خود را در طاعات خودش و مخفی نموده سخط خود را در میان گناهان ، و مخفی کرده دوست خود را در مردمان ، پس خفیف نشمارید چیزی از طاعات را زیرا که کسی نمیداند که رضای خداوند در کدام یکی از آنها است ، و اندک نشمارد یکی از شماها چیزی را از گناهان زیرا که او نمیداند که سخط خداوند در کدام یکی است ، و اذیت نکند یکی از شما بر یکی از خلق خداوند زیرا که نمیداند دوست خداوند کدام یکی است از آنها و خداوند در سوره جاثیه فرموده :

ام حسب الدين اجترحوا السيئات ان نجعلهم للدين آمنوا
 و عملوا الصالحات سواء محياهم ومماتهم ساء ما يحكمون .

حاصل ترجمه آیا گمان کرده اند آن کسانی که اعمال و افعال بدی کرده اند که ما آنها را مثل آنکسان قرار بدهیم بعد از مرگ و در قیامت که ایمان واقعی داشته اند و اعمال صالح می کردند و هر دو این دو طایفه در حال حیات و ممات متساوی شوند این بد گمان است که حکم میکنند ، و خداوند را عادل نمی دانند .

و از امثال این احادیث مذکوره و این آیه شریفه در کتب جوامع اربعه علاوه بر کتب اربعه و در قرآن مبین بسیار است و اینها برای نمونه کافیه در عبرت گرفتن و عمل نمودن و تمام شد این مختصر در ساعت اول از روز اول از دهه دوم از ماه سوم از سال چهارم از عشره هفتم از صد چهارم از هزار دوم از هجرت نبوی (ص) بدست این احقر فانی حسین الموسوی والحمد لله رب العالمین .